

habet in coeterno sibi vto suo dicit quo
dāmo. et ipsum verbū eius deū. qui nec
plus nec minus aliquid habet. etiā ipse
substancialiter qđ qđ est in illo qui ver-
bum non mendaciter. sed veraciter ge-
nuit. quemadmodū potuit. non vt illud
iam facie ad faciem. sed per banc simi-
litudinem in enigmate quantulūcunq;
comiciendo videretur in memoria. et in
telligentia mentis nostre significare cu-
ram. memorie tribuens omne qđ scim?
etiā si non inde cogitemus. intelligen-
tiae vero proprio modo quodā cogitati-
onis informationez. **Cogitando em̄ qđ**
verum inuenimus. hoc maxime intelli-
gere dicimur. et hoc quidem in memo-
ria rursus relinquimus. **Sed illa ē abs-**
trusior profunditas nostre memorie.
vbi hoc etiā primū cū cogitarem? in-
uenimus. et gignitur intmū verbū qđ
nulli? lingue sit. tanquā scientia de sci-
entia. et visio de visione. et intelligentia
que apparet in cogitatione de intelligen-
tia que in memoria iam fuerat. sed late-
bat quāq; et ipsa cogitatio quandā suā
memoriā vbi haberet. non reuenteretur
ad ea q̄ in memoria reliquerat. cū alia
cogitaret **De spiritu autē sancto nichil**
in hoc enigmate qđ ei simile videretur
ostendi. nisi voluntatē nostrā vel amor-
em. seu dilectionē que valentior est vo-
luntas. quomā voluntas nostra que no-
bis naturaliter inest. sicut ei res ad ia-
cuerint vel occurrerint quib? allicimur
aut offendimur. ita varias affectiones
habet. **Quid ergo est? Nunquid dictu-**
ri sumus voluntatem nostrā. quando re-
cta ē nescire quid appetat. quid euitet.
porro si scit. profecto inest ei quedā sci-
entia. que sine memoria et intelligentia
esse non possit. **An vero audiendus est**
quispiam dicens. caritatez nescire quid
agat. que non agit perperam. **Sicut er-**
go inest intelligentia. inest dilectio illi
memorie principali in qua inuenim? pa-
rum et reconditū ad qđ cogitando pos-
sumus peruenire. quia et duo ista inue-

nimus ibi. quādo nos cogitādo inueni-
mus et itelligere aliquid et amare que
ibi erant. et quādo inde non cogitaba-
mus. et sicut inest memoria inest dilectio
huic itelligētie que cogitatione forma-
tur. qđ verbū verū si ne vlli? gentis lin-
gua inuis dicimus. quādo qđ nouim?
dicimus. nō nisi remiscendo nō redit
ad aliquid. et nisi amādo redire nō cu-
rat nostre cogitationis intuitus. ita di-
lectio q̄ visionē in memoria constitutā.
et visionez cogitationis inde formaram
quasi parentē proleq; cōiungit. nisi ha-
beret appetēdi scientiā. que sine memo-
ria et itelligētia non potest esse. quid
recte diligeret ignoraret. ¶

Capitulum xxxi

Verum hec quādo in vna sunt p-
sona. sicut est homo. potest no-
bis quispiam dicere. **Tria ista.**
memoria. intellectus. et amor. mea sūt
non sua. nec sibi nec michi agunt qđ a-
gunt. imo ego per illa. **Ego em̄ me me-**
mini per memoriā. itelligo per intelli-
gentiā. amo per amorem. et quando ad
memoriā meā acie cogitationis aduerso.
ac si in corde meo dico qđ scio. ver-
bumq; verū de scientia mea gignitur.
vtrūq; meū est. et sciētia vtiq; ē verbū
Ego em̄ scio. ego dico in meo corde qđ
scio. et quādo in memoria mea cogitā-
do inuenio. iā me itelligere. iā me ama-
re aliquid q̄ itellect? et amor ibi erat.
et anteq; inde cogitarē. intellectu meū
et amorē meū inuenio in memoria mea.
quo ego itelligo. ego amo. non ipsa.
Item quādo cogitatio mea memor ē.
et vult redire ad ea que in memoria re-
liquerat. eā que intellecta conspiciere.
atq; inuis dicere mea memoria memor
est. et mea vult voluntate nō sua **Ipse**
quoq; amor meus cū meminit atq; itel-
ligit quid appetere debeat. quid vitare
per meā non per suā memoriā meminit.
et per itelligētiā meā non p suā que-
quid itelligenter amat itelligit. ¶